

Neljapäev, 19. veebruar 2009

Võitlus häbimärgistamise ja sotsiaalse tõrjutusega

44. nõuab avaliku teabe ja teavitamise kampaaniate korraldamist meedia, Interneti, koolide ja töökohtade kaudu, et edendada vaimset tervist, suurendada teadlikkust depressiooni ja enesetapukalduvuste kõige tavalisemate tunnuste kohta, kaotada häbimärk vaimsetelt häiretelt, julgustada inimesi otsima kõige paremat ja tulemuslikumat abi ja propageerida vaimse tervise probleemide all kannatavate inimeste aktiivset integreerimist;
45. rõhutab meedia esmatähtsat rolli vaimuhaiguste suhtes võetud hoiakute muutmisel ning nõuab Euroopa suunise väljatöötamist vaimse tervise vastutustundliku käsitlemise kohta meedias;
46. palub liikmesriikidel toetada ja ergutada vaimse tervise probleemidega inimesi ja nende hooldajaid esindavatele organisatsioonidele suuremate volituste andmist, et soodustada nende osalust poliitika väljatöötamisel ja rakendamisel ning vaimse tervisega seotud teadustöö kõikides etappides;
47. on seisukohal, et häbimärgi kaotamine vaimuhaiguselt hõlmab loobumist invasiivsest ja ebahumaansest ravist ning ravist, mis põhineb vaimuhaigete järelevalve alla võtmisel;
48. peab vajalikuks edendada ja toetada tööd psühholoogilise ja sotsiaalse rehabilitatsiooni alal, mida teevad väikesed riiklikud, eraõiguslikud või avaliku/erasektori päeva- ja püsihooldekeskused, mis sarnanevad oma suuruse ja põhimõtete poolest perekondadega ja asetsevad linnakeskkonnas, et edendada nende asukate integratsiooni ravi- ja rehabilitatsiooniprotsessi igas staadiumis;
49. tervitab komisjoni ettepanekut võtta vastu uus direktiiv diskrimineerimise vastu usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse põhjal väljaspool tööhõivesektorit ning nõuab selle direktiivi viivitamatut vastuvõtmist, et kaitsta vaimse tervise probleemidega isikuid diskrimineerimise eest;
50. kutsub kõiki liikmesriike üles viivitamatult ratifitseerima täiskasvanute rahvusvahelist kaitset käsitleva 13. jaanuari 2000. aasta Haagi konventsiooni;

*

* *

51. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Maailma Terviseorganisatsiooni Euroopa büroole.

Riiklike energiatõhususe tegevuskavade järelmeetmed ja esimene hinnang

P6_TA(2009)0064

Euroopa Parlamendi 19. veebruari 2009. aasta resolutsioon riiklike energiatõhususe tegevuskavade järelmeetmete ja esimese hinnangu kohta (2008/2214(INI))

(2010/C 76 E/06)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu 7. detsembri 1998. aasta resolutsiooni energiatõhususe kohta Euroopa Ühenduses ⁽¹⁾;
- võttes arvesse komisjoni 19. oktoobri 2006. aasta teatist pealkirjaga „Energiatõhususe tegevuskava: potentsiaali realiseerimine” (KOM(2006)0545);

⁽¹⁾ EÜT C 394, 17.12.1998, lk 1.

Neljapäev, 19. veebruar 2009

- võttes arvesse eespool nimetatud teatisele lisatud järgmisi komisjoni töödokumente: tegevuskava analüüs (SEK(2006)1173), tegevuskava mõjuhindang (SEK(2006)1174) ja selle kokkuvõte (SEK(2006)1175);
- võttes arvesse komisjoni 10. jaanuari 2007. aasta teatist pealkirjaga „Euroopa energiapoliitika” (KOM(2007)0001);
- võttes arvesse eesistujariigi järeldusi 8. ja 9. märtsi 2007. aasta Euroopa Ülemkogul seoses Euroopa Ülemkogu tegevuskavaga (2007–2009) – Euroopa energiapoliitika;
- võttes arvesse nõukogu 22. septembri 1992. aasta direktiivi 92/75/EMÜ kodumasinatena energia ja muude ressursside tarbimise näitamise kohta märgistuses ja ühtses tootekirjelduses ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/91/EÜ ehitiste energiatõhususe kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta direktiivi 2004/8/EÜ soojus- ja elektrienergia koostootmise stimuleerimiseks siseturu kasuliku soojuse nõudluse alusel ⁽³⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2005. aasta direktiivi 2005/32/EÜ, mis käsitleb raamistiku kehtestamist energiatarbivate toodete ökodisaini nõuete sätestamiseks ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivi 2006/32/EÜ, mis käsitleb energia lõpptarbimise tõhusust ja energiateenuseid ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse nõukogu 18. detsembri 2006. aasta otsust 2006/1005/EÜ Ameerika Ühendriikide valituse ja Euroopa Ühenduse vahelise kontoriseadmete energiatõhususmäärgistuse programmide kooskõlastamise lepingu sõlmimise kohta ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määrust (EÜ) nr 106/2008 ühenduse kontoriseadmete energiatõhususmäärgistuse programmi kohta (uuesti sõnastamine) ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta otsust nr 1639/2006/EÜ, millega kehtestatakse konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogramm (2007–2013) ⁽⁸⁾ ja eelkõige selle II jaotise III peatükki, mis käsitleb programmi „Arukas energeetika-Euroopa”;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta otsust nr 1982/2006/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmendat raamprogrammi (2007–2013) ⁽⁹⁾;

⁽¹⁾ EÜT L 297, 13.10.1992, lk 16.

⁽²⁾ EÜT L 1, 4.1.2003, lk 65.

⁽³⁾ ELT L 52, 21.2.2004, lk 50.

⁽⁴⁾ ELT L 191, 22.7.2005, lk 29.

⁽⁵⁾ ELT L 114, 27.4.2006, lk 64.

⁽⁶⁾ ELT L 381, 28.12.2006, lk 24.

⁽⁷⁾ ELT L 39, 13.2.2008, lk 1.

⁽⁸⁾ ELT L 310, 9.11.2006, lk 15.

⁽⁹⁾ ELT L 412, 30.12.2006, lk 1.

Neljapäev, 19. veebruar 2009

- võttes arvesse oma 1. juuni 2006. aasta resolutsiooni energiatõhususe rohelise raamatu kohta ehk kuidas saavutada vähemaga rohkem ⁽¹⁾;
  - võttes arvesse oma 14. detsembri 2006. aasta resolutsiooni Euroopa strateegia kohta säästva, konkurentsivõimelise ja turvalise energia tagamiseks – roheline raamat ⁽²⁾;
  - võttes arvesse komisjoni 23. jaanuari 2008. aasta teatist esimese hinnangu kohta energia lõpptarbimise tõhusust ja energiateenuseid käsitleva direktiiviga 2006/32/EÜ ettenähtud riiklikele energiatõhususe tegevuskavadele (KOM(2008)0011);
  - võttes arvesse ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta (KOM(2008)0019);
  - võttes arvesse komisjoni 13. novembri 2008. aasta teatist pealkirjaga „Energiatõhusus: eesmärgiks seatud 20 % energiasäästu saavutamine” (KOM(2008)0772);
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
  - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ja regionaalarengukomisjoni arvamust (A6-0030/2009),
- A. arvestades, et Euroopa Liit raiskab rohkem kui 20 % energiast ebatõhususe tõttu ning 20 % säästu eesmärgi saavutamise korral kasutaks EL ligikaudu 400 miljoni tonni naftaekvivalendi võrra vähem primaarenergiat ning CO₂ heitmed väheneksid ligikaudu 860Mt;
- B. arvestades, et energiatarbimine koos liikmesriikide energiaallikate valikuga, mis koosneb peamiselt traditsioonilistest energiaallikatest, on endiselt Euroopa Liidu suurim kasvuhooonegaaside heidete tekkepõhjus;
- C. arvestades, et ohud, mis on seotud varustuskindluse ja varustamisest sõltuvusega, muutuvad seoses energiaallikate ELi importimisega üha keerukamaks;
- D. arvestades, et suuremad stiimulid finantskriisi või majanduslanguse ajal energiatõhususse investeerida ning nafta hinna volatiilsus ja ettearvamatus võivad aidata majandust ergutada;
- E. arvestades, et energiahindade tõus võib kujuneda üheks peamiseks vaesuse põhjuseks; arvestades, et energiatõhususe suurendamine on kõige tulemuslikum viis puudustkannatavate inimeste mõjutatavuse vähendamiseks;
- F. arvestades, et energiatõhususe suurendamine on ka kõige tasuvam viis saavutada siduvad heitmete vähendamise ja taastuvate energiaallikate osakaaluga seotud eesmärgid, mis EL on endale seadnud;
- G. arvestades, et energiatõhususe suurendamine ja selles peituvate võimaluste kasutamine on kõigi liikmesriikide huvides; arvestades, et oleks soovitatav kasutada erinevate liikmesriikide puhul erinevaid meetmete komplekte, mis vastaksid nende majanduslikele ja kliimaoludele;
- H. arvestades, et energiatõhususe meetmete abil on soovitud tulemuse saavutamine võimalik ainult siis, kui neid kohaldatakse kõigis valdkondlikes poliitikasuundades;

⁽¹⁾ ELT C 298 E, 8.12.2006, lk. 273.

⁽²⁾ ELT C 317 E, 23.12.2006, lk. 876.

Neljapäev, 19. veebruar 2009

- I. arvestades, et komisjon peab võtma meetmeid, et ergutada liikmesriike rakendama energiatõhususe valdkonnas tehtud otsuseid, kuna mitmed liikmesriigid ei ole esitanud riiklikku energiatõhususe kava;
- J. arvestades, et rahvusvaheline majanduskriis ja energiaallikate hindade kasvav volatiilsus suurendavad energiatõhususe tähtsust, kuna see võib oluliselt tõsta Euroopa ettevõtete konkurentsivõimet;
- K. arvestades, et vastavalt eelnimetatud komisjoni teatisele „Energiatõhusus: eesmärgiks seatud 20 % energiasäästu saavutamine” on olemas reaalne oht, et 2020. aastaks seatud energiatõhususe eesmärk jääb saavutamata;
- L. arvestades, et ettepaneku kohaselt võtta vastu direktiiv taastuvate energiaallikate kasutamise edendamise kohta on liikmesriigid kohustatud edendama ja suurendama energiatõhusust ja energiasäästu, et saavutada hõlpsamalt taastuvenergiaga seotud eesmärgid;
- M. arvestades, et elumajade potentsiaalne energiasääst on ligikaudu 27 %;
- N. arvestades, et endiselt puuduvad õiguslikult siduvad energiatõhususe eesmärgid nii ELi kui ka riiklikul tasandil;
- O. arvestades, et energiatõhususe projektide elluviimise suutlikkus on selgelt puudulik;
1. tervitab liikmesriikide esitatud tegevuskavasid; samal ajal tunneb muret, et viivitused kavade esitamisel ja mitmete riiklike tegevuskavade sisu osutavad puudustele, mis võivad ELi energiatõhususe ja kliimakaitse eesmärkide saavutamise ohtu seada; rõhutab, et nüüd tuleb energiatõhususe meetmed tulemuslikult ellu viia, muu hulgas arendada välja head tavad ja sünergiad ning pakkuda lõppkasutajatele energiatõhususe kohta paremat teavet ja nõuandeid;
  2. peab õigeaegselt kavatsust 2009. aastal tegevuskavade läbivaatamise käigus üksikasjalikult kaaluda, millises ulatuses energiatõhususe valdkonna õigusaktid ja tegevuskavad hõlmavad kõiki säästmisvõimalusi, nagu ka vastutuse jaotumist komisjoni, liikmesriikide ning piirkondlike ja kohalike asutuste vahel rakendamise ja jõustamise osas;
  3. nõuab tungivalt, et komisjon muudaks energiatõhususe ja energiasäästu Euroopa energiapoliitika nurgakiviks; väljendab heameelt, et komisjon on võtnud oma eelnimetatud teatise pealkirjaga „Energiatõhusus: eesmärgiks seatud 20 % energiasäästu saavutamine” kohustuseks koostada ELi läbivaadatud energiatõhususe tegevuskava; nõuab, et komisjon muudaks eesmärgi suurendada 2020. aastaks energiatõhusust 20 % võrra õiguslikult siduvaks osaks hinnangust, mille ta peab koostama selle eesmärgi täitmise kohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse nr 406/2009/EÜ, milles käsitletakse liikmesriikide jõupingutusi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks, et täita ühenduse kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid aastaks 2020 ⁽¹⁾, alusel;
  4. väljendab heameelt, et komisjon on suurendanud energiatõhususe valdkonnas inimressursse – ehkki neid pole täieliku toimumise jaoks ikka veel piisavalt –, mille tulemusel on kiirenenud õigusakti ettepanekute koostamine näiteks ökoloogilise tootedisaini, ehitiste energiatõhususe ja energiamärgistuse valdkonnas, transpordisektoris ja lõpptarbijaga seotud sisseade osas; rõhutab, et õigusliku reguleerimise vajadus nimetatud valdkondades püsib;
  5. peab direktiivi 2006/32/EÜ heaks reguleerivaks raamistikuks; samal ajal märgib, et kõnealust direktiivi kohaldatakse ainult aastani 2016 ja see on igal juhul liiga väheambitsioonikas, et suurendada energiatõhusust aastaks 2020 20 % võrra, mistõttu nõutakse liikmesriikide kogemuste põhjalikul uurimisel põhinevat direktiivi läbivaatamist 2012. aastal;

(1) ELT L 140, 5.6.2009, lk 136.

Neljapäev, 19. veebruar 2009

6. tervitab asjaolu, et mitmete liikmesriikide energiatarnijad ja ametiliidud on asunud kõnealuse direktiivi alusel oma tõhusate arvestite süsteeme täiustama ning kooskõlastama; märgib siiski, et praeguse reguleeriva raamistiku puhul on vähetõenäoline, et tõhusad arvestid majapidamistes laialdaselt kasutusele võetakse; toetab tõhusate arvestite kohustuslikku kasutuselevõtmist kõikides hoonetes 10 aasta jooksul pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ⁽¹⁾, jõustumist; nõuab tungival, et komisjon jõustaks range-malt direktiivi 2006/32/EÜ artikli 13 nõuded, et kiirendada tõhusate arvestite kasutuselevõtmist;
7. peab vajalikuks, et komisjon toetaks tõhusate arvestite kohustuslikuks muutmist ja viiks läbi põhjaliku uuringu liikmesriikide kogemuste kohta selles valdkonnas; peab vajalikuks, et tulevased eeskirjad sisaldaksid nõuet paigaldada koos elektriarvestitega tarbijate koju ka loetavad näidikud ning et komisjon pööraks tähelepanu arvestite ühilduvuse, andmeedastuse, diferentseeritud tariifide ja mikrotootmise eeskirjadele;
8. on seisukohal, et sätteid, mis tugevdavad avaliku sektori eeskujuandvat rolli, tuleks toetada; arvab, et seoses energiahindade tõusuga tuleks avaliku sektori asutuste riigihankemenetluste jaoks määratleda energiatõhususe kriteeriumid;
9. tunnistab, et ehitiste energiatõhususe suurendamine võimaldab väga olulisel määral vähendada kasvuhoonegaaside heitmeid ja võidelda kliimamuutuse vastu, nii kohandumise kui ka kliimamuutuse põhjustega tegelemise kaudu;
10. julgustab liikmesriike võimaluse korral olulisel määral kasutama alternatiivseid taastuvenergiaallikaid, nagu tuul, biomass, biokütused ning samuti laine- ja loodete energia;
11. tervitab komisjoni ettevalmistusi direktiivi 2002/91/EÜ laiendamiseks väikese energiamahukusega ning süsinikdioksiidi heiteid mittetekitavate ehitiste standardiseerimisele ning nõuab ELi tasandi nõudeid „positiivse energiabilansiga” ehitiste kohta, sest sellega on võimalik lõpptarbijate kulutusi vähendada; nõuab tungival, et kehtestataks standardiseerimise täpne ajakava ja taastuvatest energiaallikatest pärit energia miinimumtasemed nii uute kui ka olemasolevate ehitiste jaoks;
12. rõhutab, et elumajad on üks kõige rohkem energiat raiskavatest sektoritest ning seepärast nõuab tungival nii riiklikul kui ka ühenduse tasandil ehitiste energiatõhususe rahalise toetamise suurendamist ning kehtivate finantsstiimulite võrdlemist riiklikes tegevuskavades määratletud kohustustega komisjoni poolt tegevuskavade läbivaatamise raames;
13. julgustab eelkõige liikmesriike ja piirkondi kasutama struktuurifonde oma territooriumil temaatiliste võrgustike loomiseks 2008. aasta tegevusprogrammiga „Arukas energieetika – Euroopa” sätestatud kooskõlastatud meetme raames, et saada teavet teiste ELi piirkondade tavade kohta seoses energia tõhusa kasutamise ja vahetada selle valdkonna oskusteavet ja kogemusi;
14. rõhutab, et elumajade sektorit käsitlevate riiklike tegevuskavade energiapoliitikas tuleks seada prioriteediks majakarpide kvaliteedi parandamise väikese sissetulekuga isikute elukohtades, võttes arvesse asjaolu, et ettearvamatud kütusehinnad raskendavad oluliselt nende majapidamiste majanduslikku olukorda ja võivad tekitada tõsisid sotsiaalprobleeme;
15. tervitab õigeaegset ja jätkuvat täienduste tegemist õigusaktidesse, mis sisaldavad sätteid seadmete märgistamise ning minimaalse energiatõhususe kohta seoses tegevuskavaga ja direktiiviga 2005/32/EÜ; peab oluliseks suurendada õigusaktidega hõlmatud seadmete arvu ning ühtlasi jälgida tarbijate harjumusi;
16. soovib komisjonil uurida võimalust reguleerida väliseid toiteallikaid, mis varustavad mitut seadet, et vähendada ooteoleku energiakulu; palub komisjonil kooskõlas direktiivi 2005/32/EÜ sätetega tagada, et need sätted hõlmaksid energiatõhususe osas toote kogu elutsükli; nõuab sellega seoses, et sellesse direktiivi lisataks sätted kogu elutsükli, toodete usaldusväärsuse ja parandatavuse kohta;

(1) ELT L 211, 14.8.2009, lk 55.

Neljapäev, 19. veebruar 2009

17. peab tähtsaks, et ettevõtjad, kes ei kuulu Euroopa heitkogustega kauplemise süsteemi, kaasataks energiatõhususe suurendamisse, eelkõige juhul, kui varjatud kulud või muud raskused takistavad energiatõhususe turu kujunemist; peab selliste energiatõhususe eesmärkide saavutamiseks vajalikuks, et lisaks ökodisaini laiendamisele võetaks kasutusele nn valgete sertifikaatide süsteem; usub, et selleks peaks komisjon viima vajaliku kontrollimise lõpule niipea kui võimalik; märgib, et energiatõhusus võib olla liikmesriikide jaoks kohustuslike pingutuste jagamise eesmärkide saavutamisel võtmetähtsusega; rõhutab ehitiste energiatõhususe suurendamise eriti suurt potentsiaali kulusäästlikus heitmete vähendamises;

18. väljendab heameelt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 443/2009, millega kehtestatakse uute sõiduautode heitenormid väikesõidukite süsinikdioksiidiheite vähendamist käsitleva ühenduse tervikliku lähenemisviisi raames⁽¹⁾, üle, ning konsultatsioonide üle sõidukite energiatõhusust käsitlevate täiendavate õigusaktide koostamiseks; rõhutab, et tööstuse kindluse huvides on oluline kehtestada ranged tulevased heitkoguste eesmärgid võimalikult kiiresti; on pettunud, et Euroopa Parlamendi nõutud CO₂ piirmäär 95g aastaks 2020 ei ole veel kinnitatud; märgib samas murega, et uus õigusakt ei tasakaalusta transpordisektori kasvavat energianõudlust;

19. tervitab linnalist liikumiskeskonda käsitleva rohelise raamatu koostamist (KOM (2007)0551), kuid märgib, et konkreetsete mõõdetavate sätete puudumisel ei ole tõhususreserve võimalik kasutada; palub komisjonil uurida, kuidas energiatõhusa linnaliikluse edendamine ja ühistranspordi arendamine võiksid mängida struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitikas suuremat rolli ning kuidas liikluse tõhususele saaks anda suurema kaalu projektide ühenduse kaasfinantseerimise tingimustes;

20. rõhutab, et teabe- ja kommunikatsioonivahendite levik on muutnud võimalikuks maanteetranspordi maksustamise meetodite kasutamise, mis hõlmavad lisaks kiirteedele ka muid teid; nõuab tungival, et uuritaks võimalusi siseturu jaoks ühtsete järelevalvet käsitlevate õigusaktide koostamiseks;

21. tervitab komisjoni ettepanekut tõhusa koostootmise edendamise kohta, kuid märgib, et selle tehnoloogia edendamine võib anda panuse ka kasuliku soojusenergia vajaduste rahuldamisse; märgib, et kaugküttesüsteemide puhul on võrgu tõhusus niisama oluline nagu tarbija kasutatavate seadmete tõhusus; on seisukohal, et edaspidi tuleks struktuurivahendite eraldamisel pöörata tunduvalt suuremat tähelepanu olemasolevate kaugküttesüsteemide võrgu tõhususele;

22. on endiselt arvamusel, et üksikute valdkondade poliitikameetmed on vastuolus Euroopa Liidu püüetega energiatõhusust saavutada; arvab, et sama kehtib ka praeguse struktuuri- ja ühtekuuluvustoetuste süsteemi kohta;

23. on seisukohal, et VKEdel on energiatõhususe suurendamisel tähtis roll, kuid nende võime energia-sektori õigusakte või uusi standardeid täita on väiksem; seepärast on seisukohal, et Euroopa väikeettevõtlusalgatuses „Small Business Act” tuleks käsitleda ka energiatõhususega seotud teavet ja kontakte VKEdega;

24. palub liikmesriikidel olla ambitsioonikam ja muuta oma riiklikud energiatõhususe tegevuskavad praktilisteks vahenditeks, mis ei aita saavutada mitte ainult direktiivi 2006/32/EÜ kohaseid energiatõhususe eesmärgi, vaid ka laiemaid ja pikaajalisemaid eesmärgi, eelkõige selleks, et suurendada energiatõhusust aastaks 2020 vähemalt 20 % võrra ja täita siduvad riiklikud pingutuste jagamise eesmärgid heitkoguste vähendamisel;

25. palub liikmesriikidel minna kaugemale direktiivis 2006/32/EÜ sätestatud soovituslikust energiasäästu eesmärgist 9 % aastaks 2016 ning seada lõppeesmärgi saavutamiseks selged vahe-eesmärgid;

⁽¹⁾ ELT L 140, 5.6.2009, lk 1.

Neljapäev, 19. veebruar 2009

26. arvab, et riiklikes tegevuskavades on vaja määratleda realistlikud ja põhjendatud siduvad eesmärgid ja määrata kindlaks meetmed, mille abil need eesmärgid saavutatakse;
27. peab äärmiselt tähtsaks, et riiklikud tegevuskavad kohandataks geograafiliste, kliimatiliste ja majandusstruktuuride ning tarbijaid puudutavate näitajatega, mis võivad piirkonniti tugevasti erineda;
28. rõhutab energeetika ja territoriaalse ühtekuuluvuse vahelist suhet, nagu sellele on tähelepanu juhitud rohelises raamatus territoriaalse ühtekuuluvuse kohta (KOM(2008)0616) seoses energiatõhususe meetmete positiivse panusega säästvasse arengusse ja energiavarustuse kindlusesse, hästikavandatud ruumistrateegia olulisusega ning pikaajaliste lahenduste leidmisega kõikide piirkondade jaoks;
29. peab vajalikuks, et riiklike tegevuskavade abil saavutataks püstitatud energiatõhususe eesmärgid tasuval viisil ja tagataks riigiabist saadav lisandväärtus;
30. palub liikmesriikidel lisada oma olemasolevatesse riigiasutuste ja üldsuse suhtlusstruktuuridesse teave energiatõhususe, selle valdkonna heade tavade ning energia- ja kliimasektoris kehtestatud tarbijaõiguste kohta;
31. peab möödapääsmatuks, et erinevalt mitmete liikmesriikide praegustest tavadest koostataks riiklikud tegevuskavad kohalike ja piirkondlike omavalitsuste, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja majanduspartnerite olulisel osavõtul, et tagada parem rakendamine rohujuure tasandil;
32. peab tähtsaks, et riiklikes tegevuskavades pöörataks erilist tähelepanu energiahindade tõusust tingitud vaesusele ja tagataks vaesuseohus isikutele asjakohane kaitse; on seisukohal, et energiatõhususe ja teadlikkuse suurendamine on väga tähtis ja kiireloomuline ülesanne;
33. peab oluliseks, et liikmesriigid lisaksid riiklikesse energiatõhususe tegevuskavadesse asjakohased rahastamisvahendid energiasäästuks, nagu on nõutud direktiivi 2006/32/EÜ artiklis 9; on arvamisel, et rahastamisvahendite kavandamisel tuleks püüda ületada energiatõhususe suurendamise teadaolevaid takistusi, nagu kulu/tulu jaotumine omaniku ja üürilise vahel ning pikem tagasimakseperiood, mida on vaja, kui vanemaid ja raskesti hooldatavaid hooneid viiakse kooskõlla praeguste energiatõhususe standarditega;
34. peab vajalikuks, et riiklikes tegevuskavades rõhutataks eriti seda, kuidas valitsused kavatsevad edendada ja toetada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete investeerimist energiatõhususse; rõhutab seepärast, et selliseid investeeringuid tuleks eriti arvesse võtta riiklike tegevuskavade koostamisel;
35. märgib kahetsusega, et enamikus liikmesriikides on energiatõhususe projektidele eraldatud vahendid endiselt ebapiisavad ega võta piisavalt arvesse piirkondlikke erinevusi; palub liikmesriikidel ja piirkondadel keskenduda oma vastavate uuenduslike meetmete operatiivkavade elluviimisele, et arendada välja kulusäästlikud energiatõhususe lahendused;
36. rõhutab vajadust neid meetmeid nüüdsest alates tulemuslikult rakendada, sh arendada välja head tavad ja sünergiad ning organiseerida energiatõhususe sektori erinevate ja hajali paiknevate osaliste vahel teabevahetust ja koordineerimist;
37. rõhutab, et 2011. aasta uutes riiklikes tegevuskavades on vaja terviklikumaid ja selgemaid kohustusi, et luua turuosalistele soodne ärikeskkond ja prognoositavad investeerimistingimused;
38. rõhutab, et erasektor peaks riiklike meetmete toel mängima suuremat rolli uutesse säästvasse energeetikatehnoloogiatesse investeerimisel ja nende arendamisel, võttes samuti uuenduslikke meetmeid, et omandada rohkem energiatõhususele keskendunud lähenemisviisi;

Neljapäev, 19. veebruar 2009

39. rõhutab ELi ametiasutuste strateegilist rolli – eriti piirkondlikul ja kohalikul tasandil – vajaliku institutsioonilise toetuse tõhusamal rakendamisel energiatõhususe algatuste jaoks, nagu on kirjeldatud direktiivis 2006/32/EÜ; soovib tugevdada kitsalt piiritletud teabe- ja koolituskampaaniaid, kasutades näiteks kergesti mõistetavaid energiatõhususe märgiseid, ning energiaga seotud katseprojekte ja koolitusi nende piirkondlike ja kohalike asutuste territooriumil, kelle eesmärk on suurendada kodanike teadlikkust ja muuta nende käitumist;
40. kutsub liikmesriike üles töötama välja pikaajalisi energiatõhususest teadlikkust tõstvaid kampaaniaid, keskendudes nii avalike kui ka erahoonete energiatõhususele ning veendes üldsust selles, et energiatõhusus säästab nende raha;
41. palub komisjonil esitada esimese vooru kavade kohta põhjalik analüüs, et viivituste põhjused oleksid täielikult teada, ja võtta jõulisi meetmeid edasiste viivituste ja esitamata jätmiste vastu;
42. palub komisjonil uurida ühenduse ja liikmesriikide tasandil iga valdkonna poliitikasuundade vastavust energiatõhususe eesmärkidele; peab sellega seoses hädavajalikuks ühenduse toetuskavade üksikasjalikku läbi-vaatamist;
43. palub komisjonil oluliselt suurendada struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi nende vahendite osakaalu, mida kasutatakse olemasolevate hoonete energiatõhususe parandamiseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1080/2006 (Euroopa Regionaalarengu Fondi kohta) ⁽¹⁾ artikli 7 kohaselt, ning nõuda liikmesriikidelt selle võimaluse täielikku ärakasutamist;
44. julgustab liikmesriike ja eriti piirkondi kasutama struktuurifonde oma territooriumil temaatiliste võrgustike loomiseks 2008. aasta tegevusprogrammiga „Arukus energeetika – Euroopa” sätestatud kooskõlastatud meetme raames, et saada teavet teiste ELi piirkondade tavade kohta seoses energia tõhusa kasutamise ja vahetada selle valdkonna oskusteavet ja kogemusi;
45. palub komisjonil struktuurifondide järgmisel programmiperioodil toetada energiatõhususe eesmärke, tugevdada nende eesmärkidega seotud prioriteetseid eesmärke ning toetada konkreetsete meetmete ja tehnoloogia edendamist energia säästmiseks ja selle tõhusaks kasutamiseks, sealhulgas edendades partnerlust sellistes projektides nagu hoonete renoveerimine, tänavavalgustuse ajakohastamine ja keskkonناسäästlik transport, kaugkütteseadmete ajakohastamine ning kütte ja elektri tootmine;
46. palub komisjonil võtta vastu meetmed, mis on vajalikud liikmesriikidele piisava institutsioonilise suutlikkuse andmiseks, et koostada ja ellu viia tõhusad riiklikud tegevuskavad, sealhulgas konkreetsete meetmete, nt ehitiste energiasertifikaatidega seotud kohustustest tulenevate meetmete ametliku järelevalve ja kvaliteedikontrolli abil; palub komisjonil luua avaliku andmebaasi liikmesriikide energiatõhususe meetmete ja/või nende rakendamise oluliste elementide kohta;
47. palub komisjonil kehtestada riiklike energiatõhususe tegevuskavade ühtlustatud tüüpvormide, metoodika ja hindamisprotsessi miinimumnõuded; märgib, et sellega vähendatakse liikmesriikide halduskoormust, tagatakse hästi põhjendatud riiklikud energiatõhususe tegevuskavad ja hõlbustatakse võrdleva analüüsi tegemist; usub, et nimetatud ühtlustatud tüüpvorm ja metoodika peavad sisaldama eri sektoreid käsitlevaid peatükke ja nendes tuleb selgelt vahet teha ühest küljest liikmesriigi poolt varem vastu võetud energiatõhususe poliitikate ja meetmete ning teisest küljest uute ja täiendavate poliitika ja meetmete vahel; tuletab meelde taastuvatest allikatest pärit energia kasutamise edendamise direktiivi eelnõu asjakohaseid sätteid; rõhutab, et komisjonipoolne riiklike tegevuskavade kontrollimine ja vajadusel tagasilükkamine nende esitamise ajal tagavad kvaliteetsema rakendamise hilisemates etappides; nõuab riiklike tegevuskavade ning kliimamuutuse eesmärkidega seotud eri õigusaktidega sätestatud aruannete koordineerimist; palub komisjonil võrrelda riiklike energiatõhususe tegevuskavasid muude samalaadsete riiklike tegevuskavade ja aruannetega, sealhulgas seoses Kyoto protokolliga esitatud dokumentide ja struktuurifondide riikliku strateegilise raamistiku dokumentidega;

⁽¹⁾ ELT L 210, 31.7.2006, lk 1.

Neljapäev, 19. veebruari 2009

48. palub komisjonil arendada välja energiasäästu mõõtmise meetodite ühised põhimõtted, austades täielikult subsidiaarsuse põhimõtet; märgib, et vajadus mõõta ja kontrollida energiatõhususe suurendamise meetmetest tulenevat energiasäästu ei kuulu ainult direktiivi 2006/32/EÜ kohaldamisalasse, vaid see on seotud ka eesmärgi saavutada aastaks 2020 20 % energiasäästu ja teiste tulevaste energiasäästu eesmärkide saavutamise mõõtmisega;

49. palub komisjonil kindlasti tagada, et riiklikud energiatõhususe tegevuskavad moodustaksid selge ja ühise lähenemisviisi ning eelkõige seda, et direktiivi 2002/91/EÜ ja selle võimalike muudetud versioonide nõuded integreeritakse riiklikesse energiatõhususe tegevuskavadesse, et energiatõhususe tegevuskavades kavandataks meetmeid, mis tõepoolest täiendavad olemasolevate riiklike ja ühenduse õigusaktidega nõutavaid energiatõhususe suurendamise meetmeid;

50. nõuab tungivalt, et komisjon nõuaks, et riiklikud energiatõhususe tegevuskavad näitaksid selgesti, kuidas täidetakse direktiivi 2006/32/EÜ kohane avaliku sektori kohustus eeskujuks olla, ning vajaduse korral esitaks ühenduse õigusakti ettepaneku, mille abil tagataks avaliku sektori juhtiv roll energiatõhususe investeeringute valdkonnas;

51. palub komisjonil uurida võimalusi riigihankemenetluste tugevdamiseks energiatõhususe tingimuste komplekti abil, mis saavutatakse andes riigihankemenetlustes eelistuse keskkonnasäästlikele toodetele, sealhulgas energiatõhususe standardite kohustuslik kohaldamine ja elutsükli energiakulu kohustuslik arvestamine investeeringute hindamisel; rõhutab, et kõikide tasandite avalikud asutused peaksid siin olema eeskujuks keskkonnasäästliku riigihanke rakendamise oma menetlustes;

52. palub komisjonil üle vaadata teadus- ja arendustegevuseks ette nähtud ühenduse vahendid, et suurendada energiatõhususe parandamiseks mõeldud vahendeid järgmises finantsperspektiivis;

53. on seisukohal, et komisjon peaks ergutama liikmesriike, kes pole veel võtnud vastu riiklikku energiatõhususe kava, rakendama selles valdkonnas vastu võetud otsuseid;

54. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Rakendusuringud ühise kalanduspoliitika valdkonnas

P6_TA(2009)0065

Euroopa Parlamendi 19. veebruari 2009. aasta resolutsioon rakendusuringute kohta ühise kalanduspoliitika valdkonnas (2008/2222(INI))

(2010/C 76 E/07)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikalale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta otsust nr 1982/2006/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmendat raamprogrammi (2007–2013) ⁽²⁾;
- võttes arvesse komisjoni 3. septembri 2008. aasta teatist pealkirjaga „Euroopa mere- ja merendusuringute strateegia: Euroopa teadusruumi ühtne raamistik ookeanide ja merede säästva kasutamise toetuseks” (KOM(2008)0534) („mere- ja merendusuringute strateegia”);

⁽¹⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

⁽²⁾ ELT L 412, 30.12.2006, lk 1.